

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Conseil d'État (Γαλλία) στις 21 Ιουλίου 2014 —
Ministre délégué, chargé du budget κατά Marlène Pazdziej

(Υπόθεση C-349/14)

(2014/C 339/12)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Αιτούν δικαστήριο

Conseil d'État

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Ministre délégué, chargé du budget

Ανααιρεσίβλητη: Marlène Pazdziej

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιτίθενται οι διατάξεις του άρθρου [13] του Πρωτοκόλλου περί των προνομίων και ασυλιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον συνυπολογισμό, για τον προσδιορισμό του θεωρητικού εισοδήματος μιας φορολογικής εστίας (νοικοκυριού), των αποδοχών που λαμβάνει μέλος της εν λόγω φορολογικής εστίας, το οποίο είναι υπάλληλος ή μέλος του λοιπού προσωπικού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όταν ο συνυπολογισμός αυτός ενδέχεται να επηρεάσει το ύψος του φόρου που οφείλει η φορολογική εστία, ή πρέπει να εξακολουθήσουν να εφαρμόζονται οι συνέπειες της αποφάσεως του Δικαστηρίου της 14ης Οκτωβρίου 1999, C-229/98 ⁽¹⁾, στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο σκοπός του συνυπολογισμού των ως άνω αποδοχών, στο πλαίσιο ενδεχόμενης εφαρμογής κοινωνικού μέτρου που συνίσταται σε απαλλαγή από την καταβολή του φόρου, σε ελάττωση της βάσεως υπολογισμού του φόρου ή, γενικότερα, σε χορήγηση φορολογικής ελαφρύνσεως, είναι μόνο να ελεγχθεί αν το θεωρητικό εισόδημα της φορολογικής εστίας είναι ή όχι κατώτερο του ορίου που προβλέπουν οι εθνικές φορολογικές διατάξεις — με ενδεχόμενη αναπροσαρμογή του αναλόγως του θεωρητικού εισοδήματος — για την υπαγωγή στο προαναφερθέν κοινωνικό μέτρο;

⁽¹⁾ ΕΕ:C:1999:501

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona
(Ισπανία) στις 22 Ιουλίου 2014 — Estrella Rodríguez Sanchez κατά Consum Sociedad Cooperativa
Valenciana

(Υπόθεση C-351/14)

(2014/C 339/13)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Estrella Rodríguez Sanchez

Καθού: Consum Sociedad Cooperativa Valenciana

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 2010/18 ⁽¹⁾ σχετικά με την «Αναθεωρημένη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια», το οποίο καθορίζεται στη ρήτρα 1.2 της εν λόγω συμφωνίας-πλαισίου, η σχέση εργαζομένου-συνεταίρου ενός συνεταιρισμού, όπως η ρυθμιζόμενη στο άρθρο 80 του (ισπανικού) νόμου 27/99 περί Συνεταιρισμών και στο άρθρο 89 του Νόμου 8/2003 περί Συνεταιρισμών της Comunidad Valenciana (Περιφέρεια της Βαλένθια) η οποία, παρότι χαρακτηρίζεται από την εθνική νομοθεσία και νομολογία ως «εταιρική», θα μπορούσε, από απόψεως δικαίου της Ένωσης, να εκληφθεί ως «σύμβαση εργασίας»;

Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης επί του πρώτου ερωτήματος, τίθεται, επικουρικό, το ακόλουθο ερώτημα:

- 2) Έχει η ρήτρα 8.2 της «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια» (Οδηγία 2010/18) και, ειδικότερα, η διάταξη κατά την οποία «[η] εφαρμογή των παροχών της παρούσας συμφωνίας δεν αποτελεί, σε καμία περίπτωση, επαρκή αιτιολογία για την υποβάθμιση του γενικού επιπέδου προστασίας των εργαζομένων στον τομέα που καλύπτεται από την παρούσα συμφωνία», την έννοια ότι, ελλείψει ρητής μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο από το κράτος μέλος της οδηγίας 2010/18, δεν είναι δυνατόν να περιορισθεί το πεδίο προστασίας που εν λόγω κράτος μέλος καθόρισε κατά τη μεταφορά της προγενέστερης οδηγίας 96/34⁽²⁾ στο εσωτερικό δίκαιο;

Στην περίπτωση και μόνον που δοθεί καταφατική απάντηση σε κάποιο από τα δύο ως άνω ερωτήματα, με αποτέλεσμα να γίνει δεκτό ότι η οδηγία 2010/18 εφαρμόζεται επί σχέσεως συνεταιριστικής εργασίας, όπως αυτή της προσφεύγουσας, κρίνεται σκόπιμη —για τους λόγους που θα εκτεθούν— η υποβολή των ακόλουθων ερωτημάτων:

- 3) Έχει η ρήτρα 6 της προσαρτηθείσας στην οδηγία 2010/18 νέας «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια» την έννοια ότι ο εθνικός κανόνας ή η εθνική συμφωνία περί μεταφοράς πρέπει να περιλαμβάνουν ρητώς την υποχρέωση των εργοδοτών να «εξετάζουν» και να «διεκπεραιώνουν» τα αιτήματα των εργαζομένων τους για «αλλαγή ωραρίου και όρων εργασίας», κατά την επανένταξη μετά την γονική άδεια, λαμβανομένων υπόψη τόσο των ιδίων αναγκών όσο και εκείνων των εργαζομένων, και ότι δεν μπορεί να θεωρηθεί πληρωθείσα η υποχρέωση μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, η οποία πραγματοποιείται μέσω εσωτερικού νομοθετικού ή εταιρικού κανόνα που εξαρτά την πραγματική άσκηση του δικαιώματος αυτού αποκλειστικώς από τη διακριτική και μόνον ευχέρεια του εργοδότη να κάνει δεκτά ή όχι τα εν λόγω αιτήματα;
- 4) Έχει η ρήτρα 6 της «Αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια» —υπό το πρίσμα του άρθρου 3 της οδηγίας [2010/18] και των «τελικών διατάξεων» της ρήτρας 8 της συμφωνίας— την έννοια ότι, σε περίπτωση μη μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο, παράγει «οριζόντιο άμεσο» αποτέλεσμα, ώστε να αποτελεί ελάχιστη κοινοτική προδιαγραφή;

⁽¹⁾ Οδηγία 2010/18/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Μαρτίου 2010, σχετικά με την εφαρμογή της αναθεωρημένης συμφωνίας-πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη από τις οργανώσεις BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP και ETUC και με την κατάργηση της οδηγίας 96/34/ΕΚ. ΕΕ L 68, σ. 13

⁽²⁾ Οδηγία 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία-πλαίσιο για τη γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, τη CEEP και την CES. ΕΕ L 145, σ. 4

**Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Ισπανία)
στις 22 Ιουλίου 2014 — Juan Miguel Iglesias Gutiérrez κατά Bankia, SA κ.λπ.**

(Υπόθεση C-352/14)

(2014/C 339/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Αιτούν δικαστήριο

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ενάγων: Juan Miguel Iglesias Gutiérrez

Εναγόμενοι: Bankia, SA, Sección Sindical UGT, Sección Sindical CCOO, Sección Sindical ACCAM, Sección Sindical CSICA, Sección Sindical SATE και Fondo de Garantía Salarial

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μήπως το άρθρο 56 του Εργατικού Κώδικα —βασιλικό διάταγμα 1/1995, της 24ης Μαρτίου 1995—, η πέμπτη μεταβατική διάταξη του νόμου 3/2012, της 6ης Ιουλίου 2012, για τη θέσπιση επειγόντων μέτρων για τη μεταρρύθμιση της αγοράς εργασίας (*Ley 3/2012 de medidas urgentes para la reforma del mercado laboral*) και τα άρθρα 123 και 124, παράγραφος 13, του νόμου περί δικαστηρίων εργατικών διαφορών (*Ley Reguladora de la Jurisdicción Social*) —νόμος 36/2011, της 10ης Οκτωβρίου 2001 (λόγω σιωπηρής παραπομπής στα ανωτέρω άρθρα)— αντικείται στα άρθρα 107 και 108 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης —στην ενοποιημένη απόδοσή της— στο μέτρο που στην ουσία αυξάνουν τις αποζημιώσεις που εγκρίθηκαν με την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση σχετικά με την κρατική ενίσχυση SA.35253 (2012/N), αναδιάρθρωση και ανακεφαλαιώση του ομίλου BFA στην Ισπανία;